

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. II. Affectus Resignationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

ñitiã cum vultu tuo, quod ut facias,
per sanctam mortem tuam te pre-
cor.

Corroborâ me Domine Jesu con-
tra omnes Satanæ insultus, & scuto
misericordiæ protegè me, quoniam
in bonitatis tuæ præsidio tota est re-
posita spes & fiducia mea. Nihil qui-
dem meritorum quod allegem apud
te, malorum heu! nimis multum vi-
deo, sed per tuam misericordiam
confido me salvandum. Ita in pace
in idipsum dormiam & requiescam,
quoniam tu Domine singulariter in
spe constituisti me: tibi laus & gloria
in sæcula. Amen.

§. II.

Affectus Resignationis:

IN manibus tuis. Domine Jesu, *forti-
tes meæ*: Valetudo, inquam, in-
firmitas, mors & vita. Da mihi facere
voluntatem tuam, quia Deus
meus es tu: Me ne vis moriar & lu-
beris

bens moriar, a *quoniam sic placitum fuit ante te*. Moriar autem, non quando volam ego, sed quando tu; non ubi volam ego, sed ubi tu; non sicut ego volam, sed sicut tu. Visne bene Jesu, ut hoc anno moriar? hoc mense? hac die? hac hora? hoc momento? ita fiat si quidem sic placitum sit ante te: an lenta morte, an inopina, maturane an acerba, perinde est; dummodo sic placitum sit ante te: qualis, qualis tandem futura est, dummodo in Domino, id est, in gratia tua obeatur, omnibus illam antepone; neque eam, si detur optio, cum alia sive longiore, sive suaviore commutavero; idque, *quoniam sic placitum fuit ante te*. Judicia & consilia tua sumper me, non tantum vereor, sed & veneror, plurimum, in iisque haud repugnanter acquiesco. Quidni mortis legibus ultro me accommodedem, quibus jam inde à primo conceptionis suæ momento Servator meus, mei gratiâ se accommodavit. Quidni illius amore moriar qui me

Matth. II, amē

amore dignatus est mori? Pudeat nos
mortem timere, cum Dominus no-
ster propter nos, mori voluerit, in-
quit Laurentius Justinianus. Multis
nominibus reus sum ego læsæ Divi-
næ majestatis: culpam agnosco, nec
pœnam deprecor, paratus illam
morte luere coram Angelis & ho-
minibus; ut quem vitæ licentia of-
fendit, mortis obedientia placare
possit. Téque ideò, Pater miseri-
cordiarum, quam possum enixè ro-
go, ut benedicas coronæ vitæ, anno-
rumque meorum, ut tandem mori
me contingat, sicut ab æterno placi-
tum fuit ante re.

*Oratio moribundi ad Patrem æternum, ut
Christi in Cruce morientis contem-
platione sibi ignoscat, mortem-
que felicem indul-
geat.*

Fla Sancte Pater, sim, obsecro, de
numero eorum pro quibus di-
lectus

Joan. 17.

lectus Filius tuus se ipse sanctificavit,
 per sanctitatem ejus sanctifica me in
 hac hora; perque verba illa quibus in
 Cruce tibi supplex factus est: *a Pater*
dimitte illis : dimitte mihi peccata
 omnia , quibus toto vitæ decursu
 Majestatem tuam ad iracundiam
 provocavi. Ardentissima illa sitis
 divini tui honoris, atque adeò salu-
 tis animæ meæ, quam expresit, cum
 diceret, *sitio*, excuset teporem, frigus
 ac gelu pectoris mei, novumque ex-
 citet amoris incendium , quo totus
 inardescam. Per has verò voces qui-
 bus moriens spiritum suum in ma-
 nus tuas commendavit, animulam
 meam in egressu suo è corpore , ha-
 be, obsecro commendatam : *A resis-*
stentibus dextera tua, custodi illam ut pro-
pillam oculi tui , *Et sub umbra alarum*
tuarum protege illam à facie impiorum.
 Dixit ille, *Consummatum est*, quando
 nempe vidit se, quæ ei mandaveras
 examussum adimplevisse omnia: uti
 nam ita mandatis tuis omnibus ob-

a Luc. 23

secutus sum, ut ad hoc exemplar,
 cum Paulo dicere liceat; *a Tempus re-*
solutionis mea instat; bonum certamen cer-
tavi, cursum consummavi, fidem serva-
vi: verum enim verò servus erat il-
 le bonus & fidelis, ego servus ne-
 quam & otiosus, qui nonnulla qui-
 dem subinde, occæpi non omnino
 malè, sed ad consummationem non
 perduxi: suppleat obsecro, perfe-
 ctio Domini imperfectum servi sui:
quia apud Dominum misericordia, & co-
piosa apud eum redemptio. Quidquid
 labis sordiumque animæ adhuc ad-
 hærescit, eluat aqua illa quam è per-
 fosso Servatoris nostri latere de-
 promptit crudelis lancea, crudelis
 autem? immo verò vel hoc nomine
 veneranda, quod abiturienti animæ
 meæ tam suave hospitium in petra
 excavaverit. O Deus, absconde me in
hoc tabernaculo, in die malorum protege
me in abscondito tabernaculi huius. Pater
 æterne Christus Jesus, qui tibi in diebus
 carnis sue preces & supplicationes cum
 I 3 clamore

a 1. Tim. 4.

clamore valido, lachrymisque obtulit, ut
 eum salvum faceres à morte, pro sua re-
 verentia exauditus est; & attamen nihi-
 lominus mortuus est: quomodo
 mortuus si rogans ne moreretur pro
 sua reverentia exauditus? nimirum
 non pro se, qui morti nihil deberet,
 sed pro me mortis filio deprecatus
 est, ne morerer morte secunda, quæ
 est pessima. Ita Pater quoniam sic pla-
 citum est ante te, cum esset ille Filius Dei,
 didicit ex his quæ Passus est obedientiam, &
 consummatus factus est omnibus obsequen-
 tibus sibi causa salutis æternæ; ne qua-
 eso, ne patiaris uni mihi fontem illum
 salutis æternæ clausum esse, hauriam
 & ego salutare aquas in gaudio, de
 fontibus Salvatoris. Ah! bone Jesu
 (ad te enim mea convertetur & in te
 desinet oratio) pone, quæso mortem
 & passionem tuam, inter iudicium
 tuum & animam meam, quæ, quod
 pro se de hinc ad æquisimam justi-
 tiæ tuæ stateram afferat, habe nihil,
 nisi jus illud quod in pretiosi sangui-
 nis mortisque tuæ pretium, sibi vin-
 dicant

a Heb. 5.

dicant peccatores, *quorum primus ego sum. Sanguis tuus super me, & super animam meam, in salutem dico, & non in damnationem: clamet pro me, & non contra me sanguis ille, cujus pretio emptus est ager figuli in sepulturam peregrinorum. a Advena enim ego sum, & peregrinus, sicut omnes Patres mei: ne igitur tam optatâ, tam opportunâ priver hæreditate. Da obsecro, ut ex ista domo pulveris egressa anima, in sacratissimo cordis tui agro, lanceæ crudelis profcisso vomere, desideratissima illa peregrinantium in Jerusalem sepultura, in pace, inquam a in idipsum, dormiat & requiescat. Amen.*

Iterum admoneo, Amice Lector, quæ hîc & alibi, moribundis, sive documêta sive affectus suggerimus, diu ante mortis periculum & sæpè, legi debere: tunc enim maximè proderunt moribundis, si diligenter lecta & expensa fuerint à fanis.